

Saateks

Käimasolev millenniumiaasta on meie ühingu jaoks eriline. Mitte et eelnevad aastad "tavalised" oleksid olnud. Igas neist on midagi meelde jäävat. Ometi just tänavu saame üksteist õnnitleda kauaoodatud sündmuse puhul - EOÜ vastuvõtmise puhul rahvusvahelise linnukaitseorganisatsiooni Birdlife International täisliikmeks. Sündmus leidis aset 26. mail Birdlife'i maailmanõukogu 14. istungil Wageningenis Hollandis. Tänavu oleme hakkama saanud ka põhikirja muutmise ja ühingu juhtimisstruktuuri kaasajastamisega. Pidulikkust lisab aastale selle kuulutamine meie vapilinnu ja rahvuslinnu suitsupääsukese aastaks.

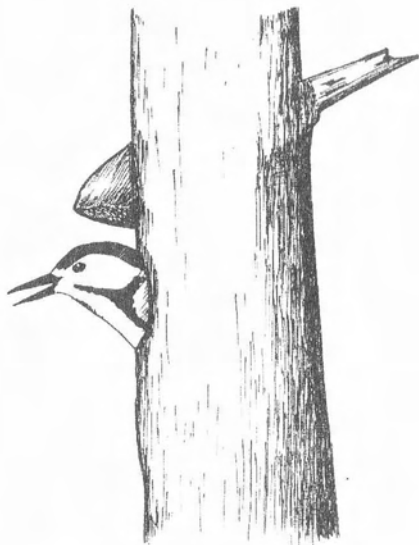
Aasta lind valiti ühinguale tänavu juba kuuendat korda. See on ilus traditsioon ja efektiivne projekt huvipakkuvatele liikidele tähelepanu tõmbamiseks. Küllap leiab tänavune aasta lind suitsupääsuke laiema publiku hulgas vähemalt sama palju tähelepanu kui rukkirääk 1995. aastal. On ju mõlemad liigid rahva seas hästi tuntud ja armastatud. Seda meeldivam on tõdeda, et märksa raskemini jälgitavate lindude – rähnide kohta möödunud "kirjurähniaastal" üllatavalt palju teavet laekus. See, et kirjurähnide kuulutamine aasta linnuks pani aluse rähnide uurimisele Eestis üldse ja andis hulgaliselt uutset teavet selle linnurühma bioloogiast, on aasta linnu projekti suur võit. Tulemused ei mahu kaugeltki nende kaante vahele, siit leiab vaid oodatud saagi esimesi küpseid viljateri. Kordaläinud kirjurähniaasta hajutas ka kõhklused liigirühma aasta linnuks valimise otstarbekuses ning andis juhatusele julguse valida juba 2002. aasta linnuks jällegi ühe liigi asemel kaks – varblased.

EOÜ üheks eesmärgiks ja ülesandeks on kõige muu hulgas ka linnu-uurimise ja -kaitse populariseerimine. Eks seda rolli täidab ka aasta linnu valimine. Nii on see ka läänemaailmas, kus sarnaste kampaaniatega alustati ammu enne meid. Linnuteadust populariseeriva suunitlusega oli ka neljakümne aasta eest tollase Rahvusvahelise Linnukaitseõukogu poolt esitatud üleskute kõigile maadele ja rahvastele rahvuslinnu valimiseks. Eesti ornitoloogia traditsioonidele au andes võib praegu uhkusega meenutada, et Eesti oli üks esimesi reageerijaid. Tollastes sündmustes osalenud ühingu auliikme Olav Renno meenutust mööda ei valmistanud sobiva linnu leidmine vähimatki raskust. Ahto Jõgi ettepanek suitsupääsukese osas leidis kõigi tollaste ornitoloogide ühise heakskiidu. Ja ka kogu rahva oma. Nii sattuski Eesti nende umbes 30% maade hulka, kellel rahvuslind olemas. Ja praegu me ei kujuta ettegi, et see teisiti võiks olla.

Ainuke puudujääk selle teema juures on meie vähene teadlikkus teiste maade rahvuslindude osas. Paraku ei ole täielikke ja tõepäraseid andmeid eestikeelses teatmekirjanduses avaldatud. Isegi internetist olen suutnud leida vaid vigadest kubiseva andmebaasi. Nii koorubki siit jutust välja üks populariseerimist vajav rahvusvahelise hõnguga valdkond vastsetl rahvusvahelise staatuse omandanud ornitoloogiaühingu jaoks.

Aga arengusuundi on meie ühingul mitmeid ja usun, et Eesti Ornitoloogiaühing areneb ja muutub tugevamaks iga järgneva päevaga, kuuga, aastaga...

Peep Veedla
EOÜ nõukogu liige

**AASTA LIND 1999 ANKEEDILE VASTANUTE SEAS VÄLJA
LOOSITUD EUROOPA LINDUDE MÄÄRAJA VÕITIS
EVI ADDER KÕRVEMAALT. ÖNNITLEME!**